

USNESENÍ

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátu složeném z předsedy Mgr. Aleše Roztočila a soudců JUDr. Jiřího Pally a Mgr. Petry Weissové v právní věci žalobce: **L. P.**, zast. Mgr. Václavem Voříškem, advokátem, se sídlem Ledčická 649/15, Praha 8, proti žalovanému: **Městský úřad Kolín**, se sídlem Karlovo nám. 78, Kolín, proti rozhodnutí žalovaného ze dne 20. 5. 2019, č. j. MUKOLIN/OD 52084/19-huj, v řízení o podání žalobce ze dne 6. 9. 2019,

t a k t o :

- I. Podání žalobce ze dne 6. 9. 2019 **s e o d m í t á .**
- II. Žádný z účastníků **n e m á** právo na náhradu nákladů řízení.

O d ů v o d n ě n í :

[1] Krajský soud v Praze postoupil dne 22. 10. 2019 Nejvyššímu správnímu soudu podání žalobce ze dne 6. 9. 2019 ve shora označené věci, v němž žalobce uvedl, že předkládá plnou moc udělenou advokátovi, a vyhovuje tím usnesení Krajského soudu v Praze ze dne 24. 7. 2019, č. j. 44 A 50/2019 – 8. Žalobce se následně omluvil za průtahy a mimo jiné uvedl, že pokud by krajský soud vyrozuměl o nedostatku plné moci přímo žalobce, byla by plná moc předložena ve stanovené lhůtě. Dále uvedl, že spolu se svým zástupcem nesdílí právní názor, že soudy by v případě nedostatku plné moci neměly obesílat s výzvou k doložení plné moci i žalobce, tj. účastníka řízení a poukázal v této souvislosti na praxi Ústavního soudu. Krajský soud již předtím usnesením ze dne 30. 8. 2019, č. j. 43 A 70/2019 - 12, žalobu žalobce odmítl. Z tohoto důvodu krajský soud podání žalobce ze dne 6. 9. 2019 postoupil Nejvyššímu správnímu soudu, neboť by se případně mohlo jednat o kasační stížnost.

[2] Podle § 37 odst. 3 věty první s. ř. s. „[z] *každého podání musí být zřejmé, čeho se týká, kdo jej činí, proti komu směřuje, co navrhuje, a musí být podepsáno a datováno.*“ Podle odst. 5 téhož ustanovení předseda senátu vyzve podatele k odstranění vad jeho podání a stanoví k tomu lhůtu.

[3] Nejvyšší správní soud zjistil, že podání žalobce nemá náležitosti ve smyslu § 37 odst. 3 věty první s. ř. s. a § 106 odst. 1 téhož zákona, neboť z něj nevyplývá, co žalobce podáním sleduje za situace, kdy žaloba byla odmítnuta, tedy zda se jedná o kasační stížnost, proti jakému rozhodnutí soudu žalobce brojí, a žalobce ani neuvedl, co navrhuje. Soud proto žalobce usnesením ze dne 24. 10. 2019, č. j. 4 As 400/2019 – 11, podle § 106

odst. 3 a § 37 odst. 5 s. ř. s. mimo jiné vyzval, aby prostřednictvím svého zástupce ve lhůtě 15 dnů od doručení tohoto usnesení odstranil vady svého podání ze dne 6. 9. 2019 tak, že uvede, zda se jedná o kasační stížnost, proti jakému rozhodnutí soudu tato kasační stížnost směřuje a co navrhuje, tj. jakého rozhodnutí se domáhá. Zároveň žalobce poučil, že neodstraní-li vady svého podání, a v řízení proto nebude možné pokračovat, soud podání žalobce odmítne podle § 37 odst. 5 s. ř. s. ve spojení s § 120 téhož zákona.

[4] Toto usnesení Nejvyššího správního soudu bylo dle údajů na doručence doručeno zástupci žalobce do jeho datové schránky dne 29. 10. 2019. Lhůta k doplnění předmětného podání v délce 15 dnů tak počala běžet dne 30. 10. 2019 a uplynula ve středu dne 13. 11. 2019. Zástupce žalobce (ani žalobce sám) však na výzvu k odstranění vad podání žádným způsobem nereagoval. Ve stanovené lhůtě ani později do současné doby tak nebyly nedostatky podání žalobce ze dne 6. 9. 2019 odstraněny. Za této situace tak nelze v řízení pokračovat, a Nejvyšší správní soud proto podání žalobce ze dne 6. 9. 2019 odmítl podle § 37 odst. 5 s. ř. s.

[5] Výrok o náhradě nákladů řízení vychází z § 60 odst. 3 věta první s. ř. s., podle něhož žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení v případě odmítnutí návrhu.

P o u č e n í: Proti tomuto usnesení **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 21. listopadu 2019

Mgr. Aleš Roztočil
předseda senátu